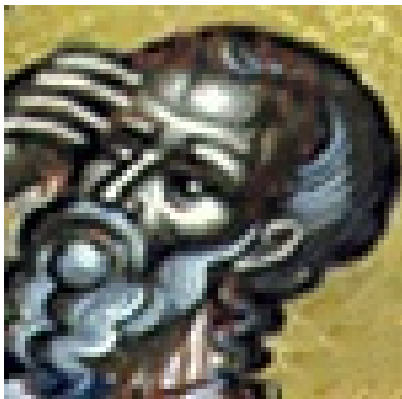

Вяра

10.06 по еретическия, †28 май по православния календар - Св. мъченица Еликонида. Св. свещеномъченик Еладий

В памет на свети свещеномъченик Еладий (VI-VII в.)

Свети Еладий, след като претърпял множество мъчения, бил хвърлен в огън и излязъл невредим от него. След това го били жестоко, от което той починал. В службата, посветена на него, се говори, че Христос го е посетил в тъмницата и е излекувал неговите рани и че оковите сами паднали от ръцете му. Предполага се, че той е пострадал от персите по време на тяхното нашествие в източните провинции на Римската империя.

Страдание на света мъченица Еликонида († 244 г.)

Светата мъченица Еликонида живяла по време на царуването на Гордиан и Филип. Тя се родила и била възпитана в Солун. Когато започнало гонението срещу християните, тя отишла в град Коринт. Като видяла тук хора, които принасяли жертви на идолите, застанала на едно издигнато място и с висок глас завикала към тях:

- О, безумни и жестоки, коринтски мъже! Аз виждам, че вие сте потънали в голямо нечестие, тъй като сте оставили вечния и нетленен Бог и сте се обърнали към служение на

душепагубните идоли. Погледнете, умолявам ви, към небесната висина, вижте земната шир; помислете за това - кой е разпрострял небето като купол над главите ви? Кой е поставил земята над бездната? Кой може само със Своето страшно и славно име да укроти неукротимите морски вълни? Кой е сътворил човека от пръст и е вдъхнал в лицето му диханието на живота? Единствено Този, Който държи в ръката Си цялата твар, е Единият истинен Бог, Който пребивава на небесата. "Защото всички богове на народите са идоли" - неми и бездушни. Да бъдат подобни на тях и всички, които им се кланят!

Докато светата изричала, без да се страхува и с висок глас тия думи, нечестивите езичници я хванали и я повели на съд при своя управител Периний.

Хегемонът, като я погледнал и като видял нейното благообразно и честно лице, започнал кротко да разговаря с нея:

- Да дойде при теб всяко добро, моя прекрасна дъще, тъй като аз мисля, че ти вярваш, че нашите богове пребъдват вечно. Радвам се за теб.

Светата отвърнала:

- Каква радост биха могли да имат нечестивците? Твоята радост, управителю, ще се обърне в плач, и гордостта ти ще се обърне в немощ. Аз вярвам в Бога, Който царува над всички, и се радвам за това, че се сподобих заради моя Бог да приема този подвиг, в който с твърда увереност се надявам да получа победен венец.

Хегемонът казал:

- Не ставай в многословието си подобна на безумните жени, но кратко и с кротост ни кажи името си!

Светата отговорила:

- Аз не съм безумна, а мъдра в Христа Иисуса, моя Господ. А ако искаш да узнаеш моето име - аз се казвам Еликонида.

Хегемонът казал:

- На теб ти е дадено името Еликонида не по твоите заслуги, тъй като ти поради своето голямо безумие предаваш тялото си на мъчения и рани.

Светата отговорила:

- Не, аз справедливо се наричам Еликонида, защото милосърдието на моя Бог е всякога с мене и аз хвърлям стрели срещу твоя баща дявола. Точно както и на теб справедливо ти е дадено името Периний, защото нечестивото и окаяното ти тяло, заедно с твоята скверна душа, ще бъде хвърлено с огнени тризъбци в мястото на вечната погибел.

На това хегемонът отвърнал:

- Кажи ни накратко: ще принесеш ли жертва на боговете, или не? Кълна се в моя бог Асклепий Лечителя, че не ще те пощадя, ако ти не се подчиниш на царската заповед и не се поклониш на нашите богове.

- Ти чу - отвърнала светата - това, което аз, без някой да ме принуждава, вече изповядах: аз съм рабиня на Христа; а кой е този твой Асклепий - това не знам. Прави с мен каквото искаш.

Тогава хегемонът се изпълнил с гняв и започнал да изтезва светата. Най-напред той заповядал да я съблекат и жестоко да я бият, след това - да отрежат нозете ѝ и накрая наредил да хвърлят мъченицата в котел, пълен с вряща смола. Но внезапно се явил Господен ангел, който охладил котела, превръщайки врящата смола в хладна роса. В същия миг от котела започнало да излиза чудно благоухание. Като видял

това, хегемонът възкликнал:

- О, колко велик чародей е Христос, Който може да превърне огъня във вода!

А света Еликонида се обърнала към него и му казала:

- Смяташ ли сега за велики богове своите Диос и Асклепий, след като ги посрами една жена, която е рабиня Христова?

От тези думи хегемонът изпаднал в още по-голяма ярост и като нарекъл света Еликонида магьосница, заповядал да отскубнат от главата косите ѝ заедно с кожата, а след това със свещи да опалват гърдите и главата ѝ. Светата понесла мъжествено всички тези изтезания, все едно че не усещала никаква болка.

След това хегемонът, като отново си придал кротък вид, започнал с прелъстителна притворност да говори на светата:

- Мила, дъще! Ела и принеси жертва на нашите непобедими богове, а най-напред - на Венера и на Минерва. Тогава аз ще те направя жрица на великата Диана и ти ще бъдеш равна с жените на сенаторите. В твоя чест аз ще поставя наред града златен стълб, ще пиша на царя за теб и ти ще бъдеш почитана като майка на целия този град.

А света Еликонида отговорила:

- Заведи ме в храма на твоите богове, за да им принеса жертви.

Като чул тези думи, хегемонът се изпълнил с голяма радост и наредил на глашатаите веднага да възвестят из целия град за това. След това тържествено повел светата към идолския храм. А тя, при влизането си в храма, казала на жреците:

- Желая насаме да принеса чистите жертви, затова

заповядайте на всички да излязат от храма, а и вие също излезте и затворете вратите след себе си.

Жреците изпълнили нейното искане и я оставили сама в капището, а те самите, като излезли навън, започнали да ликуват и шумно да тържествуват с тръби и тимпани.

А в това време невестата Христова влязла в капището, вдигнала идола на Венера и го разбила на три части, също хвърлила на земята и идола на Минерва, който целият се разтрошил. След това изхвърлила от олтара Асклепий и му отсякла ръцете, краката и главата, същото направила и със Зевс. Но хората, които се намирали вън от капището, не чули това, което ставало вътре, тъй като шумът от тръбите и тимпаните заглушавал всичко. Те все така стояли отвън, като чакали девойката да принесе своите жертви и да извърши молитвите си.

След доста време жреците, като се отегчили да чакат, влезли в капището и като видели своите богове да лежат разбити на земята и светата да стои посред олтара и да възхвалява Христа, своя Бог, скочили, раздрали дрехите си и обзети от голяма ярост, повлекли девойката при хегемона. Като дошли при него, те му казали:

- Погуби тая магьосница!

И целият народ се развълнувал и се разярил срещу нея, задето тя изпотрошила идолите. Всички крещели:

- Хегемоне! По-скоро погуби тази магьосница!

Хегемонът заповядал да отрежат гърдите на светата мъченица и да я затворят в тъмницата, докато размисли на каква люта смърт да я предаде. Светата прекарала в тъмницата пет дена.

В това време в Коринт на мястото на Периний дошъл друг управител, на име Иустин. Той бил известен за светата мъченица Еликонида, за мъченията, на които била подложена и за това, че изпочупила идолите на боговете. Иустин, който ревностно почитал култа към боговете, страшно се разярил срещу Еликонида, задето изпотрошила идолите, и заповядал да запалят една пещ и да я нагорещят възможно най-силно. Нагорещявали пещта в продължение на три дни, след което Иустин наредил да хвърлят в нея света Еликонида. А светата, подобно на тримата отроци във Вавилон, ликувала посред пещта, прославяйки и благославяйки Господа; защото огънят за нея бил като роса и огнения пламък - като прохладен вятър. Изведнъж от пещта излязъл огромен пламък, който се устремил към стоящите наоколо езичници и изгорил около седемдесет души. А светата, като престояла доста продължително време в огъня, излязла невредима от него.

Хегемонът казал:

- Кажи ни, скверна жено, с какви магии преодоля ти силата на огъня?

Светата отвърнала:

- Христос, моят Господ, Когото ти не видя и Когото ти и не можеш да видиш, дойде при мене и охлади пламъка на пещта.

Като не повярвал на нейните думи, хегемонът наредил да донесат пред съдилището меден одър, заповядал да го нагорещят и да поставят светата върху него. Като наредил постоянно да нагорещяват одъра, той казал:

- Да видим сега - ще дойде ли Христос да я спаси!

Светата, бидейки измъчвана така, проляла толкова много кръв, че изгасила огъня, а медният одър, на който била положена - изстинал. Тогава свалили мъченицата от одъра и я

отвели в тъмницата, където тя паднала на земята, молейки се така:

- Иисусе, наша крепост и сило! Иисусе, славо наша! Христе, наша надеждо! Бъди ми помощник и изцели моите рани, добри Лекарю, Който по Своята благост спасяваш всички, които се уповават на Тебе!

Докато тя се молела така, Сам Христос, Спасителят на света, обкръжен от ослепително сияние, се явил пред нея, заедно със светия архистратиг Михаил и с архангел Гавриил. Като се приближил към нея, Той ѝ подал ръката Си и казал:

- Стани! Застани на крака и се укрепи! Аз винаги съм с теб в твоя подвиг и с Моята божествена сила облекчавам страданията ти и лекувам твоите рани.

Мъченицата се изправила на крака и отново паднала на лице пред Господа, покланяйки Му се с думите:

- Иисусе Христе, Боже мой! Изцели ме, Твоята рабиня! Помогни ми да победя моя враг, та като надмогна силата му, да вляза в Твоя храм, възпявайки Те с радост!

Господ отвърнал:

- Дерзай, дъще Моя! Ето - Аз те изцелявам; и ще приготвя за теб нетленен венец в Моето вечно Царство!

След като казал това, Господ си отишъл, а светите ангели подали на Еликонида чист хляб, който блестял като слънце. Тя вкусила от него и веднага се почувствала свършено здрава. Лицето засияло като слънце и тялото ѝ станало бяло като сняг. През цялата тази нощ до сутринта светата благодарила и славела Бога.

На утрото извели Еликонида от тъмницата и я отвели пред съдилището, а после я хвърлили на зверовете, за да бъде

разкъсана от тях. Пуснали срещу нея два освирепели от глад лъва, на които три дни не била давана никаква храна. Но лъвовете като се приближили до светицата, започнали да ближат нозете ѝ. Народът, виждайки това, гневно се разкрещял:

- Наистина тази жена е магьосница, щом успя да омагьоса дори и зверовете така, че да не смеят да се приближат към нея! О, хегемоне! Погуби тая жена! По-скоро я погуби!

Докато народът викал така, по силата Божия, вратите на сградата се разрушили и се разтворили. Лъвовете със страховито ръмжене се хвърлили срещу народа. Обзети от ужас, всички се разбягали. Сам хегемонът в страха си побягнал към преторията. В това време лъвовете преследвали бягащия народ и убили около сто и двадесет човека. Тогава хегемонът, като не знаел вече какво да прави с мъченицата, заповядал да отсекаат главата ѝ с меч.

Докато водели светата извън града, до мястото на изпълнение на присъдата, тя се молела:

- О, Христе, Боже мой! Ела при мене сега! Дойди в тоя час при Своята рабиня! Изпълни Своего обещание и ме въведи в Твоята свята ограда; присъедини ме към стадото на Твоите свети овци! Причисли ме към жените, които Ти угодиха: Сара, Ребека, Рахил, Лия, Сусана и към Твоята непорочна Майка - Пречистата Приснодева Мария, също - и към Марта и Мария, сестрите на Лазар, и към пророчицата Анна, която заедно със свети Симеон свидетелстваше за Тебе при Твоето сретение. Присъедини ме и към Елисавета, майката на Твоя Предтеча Йоан, и към светата първомъченица Текла. Приеми ме в техния лик и ме сподоби да почивам заедно с тях навеки.

Докато светата се молела така, от небето се чул глас:

- Ела, дъще Моя! За теб вече са приготвени твоят венец и престол! Ето - и ангелите започват да възпяват с тържествени песнопения твоя възход на небесата!

Като чула този глас, света Еликонида се преизпълнила с неизразимо веселие и с радост склонила главата си под меча. При отсичането на главата ѝ, от раните вместо кръв потекло мляко, като белег на нейната чистота. Християните погребали с благоговение нейното честно тяло, прославяйки Отца и Сина и Светия Дух, Единия Бог в Троица, на Когото отдаваме слава, чест и поклонение, сега и во веки. Амин.

ЧЕТИ-МИНУТЕ

{{_LINK1_}}